

[Forsvarsministeren]

en række rutinemæssige opgaver, der skal passes, og som måske af den enkelte i ny og næ opleves som spildtid. Jeg tror imidlertid, man må sige, at hvis vi ser på de tjenestetidsnedsættelser, der har fundet sted over en årrække, fra 18 til 16 måneder, fra 14 til 12 måneder og senest til 9 måneder, så er de alle foregået mere eller mindre med begrundelse i, at nu skulle spildtiden reduceres. Det har været noget af det, der lå til grund. Men heroverfor står jo den kendsgerning, at vi ved, og det har en række pædagogiske undersøgelser bl.a. dokumenteret – man taler om en såkaldt bevaringskurve for indlært stof – at denne bevaringskurve falder meget hurtigt, hvis stoffet kun lige læres. Hvis der derimod er en uddannelsestid, som også giver mulighed for noget overindlæring eller gentagelser, om man vil, vil man være væsentlig længere om at glemme det indlærte. Det er altså et spørgsmål om at give soldaterne, der jo bagefter skal indgå i mobiliseringsstyrken, en sådan baggrund, at de, selv når de måtte komme ind efter nogle års forløb, er i stand til – måske efter en relativt kort genoptræning – at løse de opgaver, som de skal kunne løse.

Ikke blot dette forslag om mønstringer, men også det oprindelige forslag, som er aftalt i forliget om tjenestetidsforlængelsen, bygger i høj grad bl.a. på de inspektioner, der er foretaget af vore værnepligtsenheder. Disse inspektioner har vist, at uddannelsesstaten umiddelbart før hjemsendelsen generelt var for ringe. Man har bl.a. peget på, at enkelmandsuddannelsen ikke var tilstrækkelig dybtgående, at enhedsuddannelsen også var for kort til, at de værnepligtige kunne få den tilstrækkelige rutine, og endelig at der også i samvirkeuddannelsen, altså den uddannelse, hvor man indøver forskellige våbenarters indbyrdes samarbejde, var nogle mangler. Det er klart, at det er disse forhold, der taler for den udvidelse, som er tiltrådt, men som så giver baggrund for den udvidelse af mønstringsadgangen, der her foreslås.

Nu var hr. Pelle Voigt i sit indlæg også inde på den artikel, der stod i Politiken i går, tror jeg. Jeg så også selv artiklen. Der var en omtale af en rapport. Den vil jeg da meget gerne vende tilbage til i forbindelse med udvalgsarbejdet, og det var også det, forstod jeg, man var interesseret i. Jeg vil godt understrege, at der er tale om et internt arbejds-

papir, en undersøgelse, som bygger på et meget spinkelt grundlag. Vi taler om en undersøgelse, som hviler på 8 underafdelinger ud af ca. 150, så man må unægtelig sige, at vi taler om få enheder.

Jeg tror, jeg hermed er kommet nogenlunde rundt om de forskellige ting, der har været fremme. Der bliver tid til at arbejde med sagen i udvalget, og jeg ser som sagt frem til en hurtig afklaring og hurtig vedtagelse af dette lovforslag.

Pelle Voigt (SF):

Jeg er meget glad for, at ministeren allerede nu er begyndt at overveje at udlevere den omtalte spildtidsrapport til forsvarsudvalget, så vi kan få lejlighed til at kigge på noget konkret materiale om de vilkår, værnepligten udøves under i dag.

Jeg synes egentlig, det er lidt trist, at grundlaget er så spinkelt, som forsvarsministeren er inde på. Der burde jo for længe siden være lavet en ordentlig og dybtgående undersøgelse af disse ting. Før man begynder at træffe beslutninger om at udvide eller indskrænke værnepligten på det ene eller det andet område, må man da tilvejebringe et beslutningsgrundlag, og hvis man kun har et beslutningsgrundlag som det meget spinkle, der ligger her, er der da meget, der taler for, at man tilvejebringer et ordentligt beslutningsgrundlag. Jeg synes i hvert fald, man skulle have den anstændighed over for forsvarsudvalget, uanset hvad man så i øvrigt mener om det nuværende forsvarsforlig, at man fremlægger et ordentligt og sammenhængende beslutningsgrundlag, så forsvarsudvalget kan være i stand til at afgive betænkning over det lovforslag, ministeren har fremsat.

I den forbindelse vil jeg godt stille tre spørgsmål til ministeren, nemlig: 1) Hvilken dokumentation foreligger der egentlig for, at der overhovedet er et behov, funktion for funktion, for en udvidelse af tjenestetiden? 2) Er ministeren enig i det synspunkt, som ikke alene er udtrykt i forsvarsforligets tekst, men også i hr. Knud Damgaards tale i dag, at vi først kan tage stilling til dette forslag, når der foreligger et resultat af udvalgsarbejdet? 3) Er ministeren enig i, at det egentlig er urimeligt at foretage indkaldelser af folk, når de ikke ved, på hvilke vilkår de skal aftjene de-